

LA IMMENSITAT D'UNA LLAVOR TAN PETITA

d'una homilia atribuïda a sant JOAN CRISÒSTOM

No hi ha res més gran que el Regne del cel, i res més petit que un gra de mostassa. Com pot ser, doncs, que el Crist compari la immensitat del Regne del cel amb una llavor tan petita?

Si examinem les propietats del gra de mostassa, veurem, però, que la comparació és apropiada i fins elegant.

Què és el Regne del cel, sinó el Crist mateix en persona? En efecte, parlant d'ell mateix, el Senyor diu: «El Regne de Déu és dins vostre». I no hi ha res superior al Crist pel que fa a la seva divinitat. [...] Per altra banda, què hi ha de més petit que el Crist en l'ordre de l'encarnació? Es posà per sota dels àngels i dels homes [...]; sant Pau ho testimonia: «Veiem aquell qui Déu va fer una mica inferior als àngels, Jesús, que per haver sofert la mort és coronat de glòria i de majestat». [...]

Com poden ser una mateixa cosa el que és gran i el que és petit? En virtut de la grandesa del seu amor envers la seva criatura, es va fer tot per a tots per guanyar-los tots. Era Déu i es va fer home per a la nostra salvació. És la llavor que ha dissipat les tenebres i que ha renovat l'Església. Aquest gra, aquest Crist, penjat a la creu, tingué el gran poder d'arrencar de la creu amb una sola paraula —tot i estar-hi clavat ell mateix el lladre i de portar-lo amb ella a fruit del paradís. Aquest gra, aquest Crist, del costat traspassat per la llança. En va fer brollar la beguda de la immortalitat per a tots els assedegats. Aquest gra, aquest Crist, col·locat al sepulcre, va estendre les seves arrels fins a l'abisme, en tragué moltes ànimes i les portà al cel, juntament amb ell, el tercer dia. El Regne del cel és, doncs, com un gra de mostassa que un home sembla en el seu hort.

Sembra tu aquesta llavor de mostassa en el teu cor. Si ho fas, també et dirà el profeta: «Ets un hort ben regat, una font d'aigua inestroncable». [...]

Jesucrist és petit en aparença, limitat en el món, però gran al cel. És fill de l'home i de Déu, en tant que és fill de Déu. Etern i invisible, va ser malmès en la passió. Però ha crescut i s'ha fet un arbre ben gros. És la Paraula inseparable del Pare i a les seves branques nien els ocell; és a dir, hi nien tots els qui han estat cridats. Amb l'ardor de la seva caritat, guareix les malalties del nostre esperit; la seva rosada ens alleuja, la seva ombra ens protegeix. En morir, va ser sepultat en terra i donà fruit; al tercer dia va treure del sepulcre una multitud de sants. La seva resurrecció el posa per damunt de tots els profetes. I pel do de l'Esperit del Pare sosté totes les coses. Sembrat en el camp de la seva propietat, que és el món, brotà de la terra i va florir fins al cel tot presentant al Pare els qui creuen en ell. Oh llavor de la vida sembrada per Déu Pare a la terra! Oh germen de la immortalitat! Vós reconcilieu amb Déu tots els qui s'alimenten de vós.

Cristià, ajoca't, frueix sota aquesta planta divina, i després passaràs a formar part dels cors d'aquells qui, al cel, glorifiquen eternament el Pare, el Fill i l'Esperit Sant.